

לספר את הסיפור נכון – קווים מנחים לסיקור אלימות בזוגיות

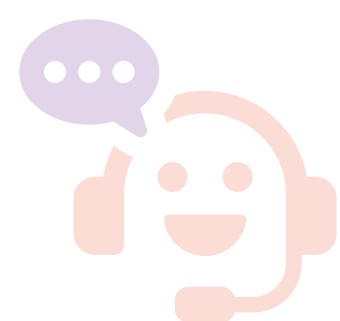
הצגה של אלימות בזוגיות כאלימות פיזית בלבד משאירה מחוץ לשיח הציבורי את הצורות הנפוצות והשכיחות של אלימות: רגשית, כלכלית, טכנולוגית ונפשית. סיקור מגוון ומדויק יכול לעזור לא/נשים לזהות את עצמם במצבים מסוכנים ולפנות לעזרה בזמן. אלימות בזוגיות אינה מתבטאת רק במכות או חבלות פיזיות – היא יכולה להופיע גם דרך שליטה כלכלית-מניעת גישה לכסף או עבודה, מעקב טכנולוגי, הפחדות חוזרות, השפלה, ניתוק מהסביבה החברתית, איומים ופגיעה בחירות האישית. כאשר התקשורת מתמקדת רק באלימות פיזית קשה, היא מחמיצה את האפשרות להעלות מודעות לסוגי אלימות נוספים.

1 אלימות בזוגיות היא לא רק פיזית – יש לה צורות רבות

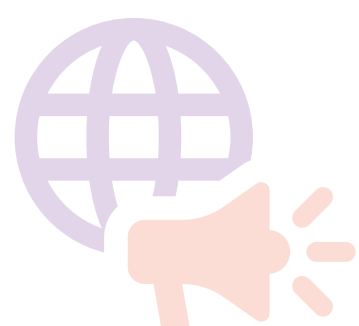
בסביבה כמעט תמיד יבחינו בסימנים מקדימים יתקשו להחליט כיצד לפעול. כלי תקשורת יכולים לשנות זאת דרך הצגת סיפורים שממחישים מעורבות מוצלחת ומתן כלים ברורים לציבור לפעולה במקרה של חשד לאלימות. בייסטנדרס – שכנים/ות, חברים/ות, בני/ות משפחה או קולגות – נמצאים בעמדה קריטית לזהות ולמנוע אלימות. עם זאת, פעמים רבות אנשים נרתעים מלהתערב מחשש לפגוע או מחשבה שזה 'לא עניינם'. סיקור שמציג דוגמאות מוצלחות של התערבויות שמנעו אסון יכול לעודד אנשים לפעול ולהבין כיצד ניתן להגיב בצורה נכונה ובטוחה.

2 עומדים/עומדות מהצד- יכולים/ות למנוע אלימות תקשורת אחראית מעודדת מעורבות

כשסיקור תקשורת לא מכיל הפניות למוקדי סיוע, הוא משאיר את הקהל שלו ללא מידע מעשי. ציון מספרי חירום, ארגוני סיוע והנחיות להתמודדות עם סיטואציות של אלימות הוא קריטי ליצירת השפעה אמיתית. בזמן משבר, אנשים רבים מחפשים מידע על אפשרויות סיוע אך אינם יודעים למי לפנות. כלי תקשורת שמשלבים הפניות ברורות למוקדי סיוע מציעים לציבור מידע קריטי שיכול להציל חיים. ההפניות צריכות להיות בולטות, בליווי מסרים שמעודדים פנייה לעזרה ומסבירים שגם מי שאינו נפגע ישירות יכול לסייע ולהפנות אחרים לעזרה.

3 הפניות למקורות סיוע הן קריטיות – לא רק תוספת

רוב מקרי האלימות הקיצוניים אינם בלתי צפויים – קיימים סימנים מוקדמים שמאותתים על סכנה, והכרה בהם יכולה למנוע החמרה ואף להציל חיים. סיקור תקשורת שמדגיש את הסימנים הללו יכול לעזור לזיהוי מוקדם, למניעה ולהבנה רחבה יותר של תהליך ההסלמה. אלימות קיצונית בזוגיות כמעט אף פעם אינה מתרחשת 'פתאום'. קיימים דפוסים ברורים של שליטה רגשית, איומים סמויים, סימני פחד והתבודדות. סיקור תקשורת אחראי של האלימות הקיצונית-יכול לשלב מידע על סימנים ראשונים, ולשאול עדים שאלות נקודתיות כמו 'האם היה בידוד חברתי?', 'האם הייתה שליטה כלכלית?', כדי לעזור לאנשים לזהות מצבים שבהם ההתערבות נדרשת וכדאי לפעול.

4 אלימות לא 'מופיעה פתאום' – יש סימנים מוקדמים